

De Keersmaeker speelt neurotische moeder verbluffend

Chantal Pattyn (1968) is netmanager van de Vlaamse klassieke radiozender Klara

Theater

Eind goed al goed naar Am Ziel van Thomas Bernhard door Stan. Te zien 21,22/5 Brakke Grond Amsterdam. Tournee t/m 15/6. Inl: stan.be

Sinds Damiaan De Schrijver, toneelspeler bij het Vlaamse gezelschap Stan, in 1996 zijn dramatische vertelling *Oude Meesters* bracht, is hij de incarnatie van Thomas Bernhard. In dat lijf en die stembanden gaat het vitriool van Bernhard zodanig weer-

galmen, dat tegen het einde van de voorstelling je mensbeeld finaal aan diggelen ligt. In *Eind goed al goed* houdt De Schrijver zich onledig met het zetten van thee en het roken van sigaren. Hij is de auteur van *Redde wie zich redden kan*, een toneelstuk dat de avond ervoor in première ging. Over hem wordt in eerste instantie vooral gepraat. Door de moeder, briljant vertolkt door Jolente De Keersmaeker, en door de dochter, heerlijk subtiel neergezet door Sara De Roo. In *Am Ziel* van Thomas Bern-

hard bereiden zij hun jaarlijkse reis naar Katwijk voor om er hun intrek te nemen in een huis aan zee. Het enige bestaansrecht van de dochter is het geleden leed van de moeder te moeten aanhoren. Op een onbewaakt moment, na een bezoek aan het theater, heeft de dochter de toneelschrijver aangesproken. Voor een handtekening. Een perversiteit, aldus de moeder. Als toeschouwer veer je recht wanneer toneelspeler De Schrijver eindelijk zijn stem verheft. Deze keer niet als misantroop,

maar als gewillig slachtoffer van de moeder. Zijn komst naar Katwijk vormt een inbreuk op haar gearrangeerde leven van treiteren. *Eind goed al goed* is vooral het stuk van Jolente De Keersmaeker, die op een verbluffende manier deze pathologisch op zichzelf gerichte neurotica neerzet. De perversiteit van de moeder kent geen grenzen. Even is die in zicht. Maar in het universum van Bernhard is geen plek voor inkeer. Alleen voor stagnatie en een leven dat men hartstochtelijk haat.